

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Iurie Chifiac în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, în cauza penală în privința lui,

Lența Andrei xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 23.06.2018 – 18.12.2019;

Instanța de apel: 17.01.2020 – 02.06.2021;

Instanța de recurs: 04.08.2021 – 13.12.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 decembrie 2019, a fost recunoscut Lența Andrei vinovat în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, și în baza acestei legi i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 750 (șapte sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 15 000 (cincisprezece mii) lei.

Au fost admise în principiu acțiunile civile înaintate de reprezentantul părții vătămate „KARAOKE GROUP” S.R.L. și partea vătămată Galușca Vadim, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că Lența Andrei este învinuit că a comis huliganism în următoarele circumstanțe: La 08.07.2015, orele 06:20 grupa operativă a IP Botanica, DP mun. Chișinău s-a deplasat la chemarea privind săvârșirea unui furt din incinta cafenelei „Karaoke Muz Cafe” amplasată pe str. Sarmizegetusa 18/5, mun. Chișinău. Deplasându-se la fața locului pe terasa cafenelei sa început documentarea cazului de furt. În momentul documentării cazului de furt, Lența Andrei, împreună cu Roșca Pavel, Slavenschi Radu și Grozavu Andrei, acționând din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, și

exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu o obrăznicie deosebită, au inițiat un conflict cu agenții de pază a cafenelei, soldat cu expresii injurioase și cuvinte necenzurate în adresa lucrătorilor cafenelei, încălcând grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței. La încercarea agenților de pază de a-i liniști pe ei, ultimii au devenit și mai agresivi, aplicând lovituri vizitatorilor. După aplicarea de către agenții de pază a mijloacelor speciale, gazul lacrimogen, Roșca Pavel s-a deplasat spre un automobil de model BMW de culoare neagră n/î CQS 605, care era parcat în fața terasei cafenelei și a scos un pistol, trăgând mașonul închizător a îndreptat arma spre oamenii din cafenea. Colaboratorii grupei operative din cadrul IP Botanica, DP mun. Chișinău, care erau la fața locului au reacționat, imediat făcându-i observație și au cerut stoparea acțiunilor huliganice. OSI al SII IP Botanica, DP mun. Chișinău, căpitan de poliție Vadim Galușcă, a somat persoana înarmată, însă ultimul nu a reacționat. Ca urmare, OSI al SII IP Botanica, DP mun. Chișinău, căpitan de poliție Vadim Galușca, a scos pistolul din dotare și i-a ordonat persoanei înarmate să leze arma. Persoana nu a reacționat și îndrepta arma, pregătită de efectuarea tragerii, în direcția celor din jur și amenința colaboratorii de poliție cu moartea. În situația creată OSI al SII IP Botanica, DP mun. Chișinău, căpitan de poliție Vadim Galușca a efectua o tragere de avertisment în sus, însă persoana cu pistolul nu reacționa și îndrepta arma spre colaboratorii de poliție, prelungind amenințarea cu moartea. Atunci, OSI al SII IP Botanica, DP mun. Chișinău, căpitan de poliție Vadim Galușca, a efectuat o împușcătură în regiunea piciorului stâng, fiind rănit în regiunea coapsei stingi.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Lența Andrei, a comis infracțiunea, prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței nepericuloase asupra persoanelor și cu amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă persoanelor care curmă actele huliganice, precum și acțiuni care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită de mai multe persoane.

3. *Sentința a fost atacată cu apel de către* procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanica Oleg Veretino, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu aplicarea în privința lui Lența Andrei, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

3.1 *În motivarea cererii de apel depuse, procurorul a indicat următoarele argumente:*

- instanța de judecată corect a încadrat acțiunile inculpatului conform art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, însă, pedeapsa stabilită prin sentință este prea

blândă în coraport cu fapta comisă și personalitatea celui vinovat. Acuzarea contestă sentința numai în partea stabilirii pedepsei, considerând-o ilegală și prea blândă în raport cu persoana inculpatului;

- la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de circumstanțele cauzei și personalitatea celui vinovat, care se eschivează de la prezența în fața instanței și greșit a aplicat în privința inculpatului pedeapsa sub formă de amendă;

- de către instanță nu au fost constatate careva circumstanțe care ar permite de a considera că inculpatul, ar putea fi reeducat și corectat doar izolat de societate, mai mult ca atât, referitor la pedeapsa aplicată lui, acuzarea consideră că inculpatul pe tot parcursul cercetării judecătorești, s-a eschivat de la instanță, împrejurări ce determină concluzia că corijarea inculpatului în limitele unei pedepse mai blânde, nu va atinge scopul procesului penal de reeducarea numitului dar și de preîntâmpinare de comitere a infracțiunilor de către această persoană. Mai mul ca atât inculpatul nemijlocit după infracțiune, se sustrage de la răspundere penală, hotărând părăsirea hotarele Republicii Moldova;

- acuzarea a prezentat probe directe ce confirmă învinuirea imputată inculpatului, considerând totodată că atitudinea numitului la caz dă dovadă de o lipsă de căință și regret asupra faptelor comise dar și o încercare de a evita răspunderea penală pentru fapta infracțională;

- la emiterea sentinței, instanța de fond a ignorat prevederile conform art. 61 Cod penal;

- conform materialelor cauzei penale inculpatul a comis cu intenție o infracțiune mai puțin gravă, care a cauzat părților vătămate un prejudiciu material considerabil. După comiterea infracțiunii, inculpatul nu a întreprins nici o acțiune în scopul reparării prejudiciului cauzat, nu s-a căit de cele comise, ba mai mult a părăsit hotarele Republicii Moldova cu scopul de a evita răspunderea penală pe cauza penală dată. Consideră necesar de aplicat inculpatului o pedeapsă privativă de libertate pentru ca ultimul să nu comită infracțiuni similare pe viitor;

- aplicându-i inculpatului pedeapsă sub formă de amendă pentru comiterea infracțiunii cu un grad de prejudiciabilitate, nu va fi atins scopul principal și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane și nu va fi restabilită echitatea socială;

- prin urmare este evident că pedeapsa stabilită de către instanța de judecată sub formă de amendă, stabilită inculpatului nu va asigura atingerea scopului pedepsei, din aceste considerente sentința în partea pedepsei aplicate urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021 a fost admis, din alte motive, apelul declarat de procurorul în Procuratura

mun. Chișinău, Oficiul Botanica Oleg Veretino, casată parțial în latura penală, sentința Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 18 decembrie 2019, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Lența Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

4.1 Pentru a decide astfel instanța de apel a statuat că:

Inculpatul Lența Andrei, fiind audiat la etapa urmăririi penale, vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate nu a recunoscut-o și folosindu-se de drepturile sale procedurale a refuzat de a da careva declarații, (vezi Vol. I, f.d.88), vinovăția acestuia fiind considerată pe deplin dovedită prin probele prezentate de către partea acuzării, printre care declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor și documentele cercetate în ședința de judecată.

Instanța de apel a mai reținut că din cumulul probelor acumulate la faza de urmărire penală, precum și din probele cercetate nemijlocit în fața instanței de judecată, se constată cert prezența elementelor constitutive ale componenței de infracțiune huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței nepericuloase asupra persoanelor și cu amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă persoanelor care curmă actele huliganice, precum și acțiuni care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită de mai multe persoane, adică a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în acțiunile inculpatului Lența Andrei.

Instanța de apel a reținut că de către inculpat a fost comisă o infracțiune mai puțin gravă, circumstanțe care atenuază sau care agravează răspunderea acestuia nu au fost stabilite.

S-a conchis că deși instanța de judecată corect a încadrat acțiunile inculpatului conform art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pedeapsa stabilită prin sentință este prea blândă în coraport cu fapta comisă și personalitatea celui vinovat.

Instanța de apel a subliniat că la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de circumstanțele cauzei și personalitatea celui vinovat, care se eschivează de la prezența în fața instanței și greșit a aplicat în privința inculpatului pedeapsa sub formă de amendă.

De către instanță nu au fost constatate careva circumstanțe care ar permite de a considera, că inculpatul v-a putea fi reeducat și corectat ne fiind izolat de societate, mai mult ca atât, referitor la pedeapsa aplicată lui Lența Andrei, instanța de apel a stabilit că inculpatul pe tot parcursul cercetării judecătorești, s-a eschivat de la instanță, împrejurări ce determină concluzia că

corijarea inculpatului în limitele unei pedepse mai blânde, nu va atinge scopul procesului penal de reeducarea numitului dar și de preîntâmpinare de comitere a infracțiunilor de către această persoană. Mai ales dat fiind faptul inculpatul nemijlocit după infracțiune, se sustrage de la răspundere penală, hotărând părăsirea hotarele Republicii Moldova.

Instanța de apel a concluzionat că după comiterea infracțiunii, inculpatul nu a întreprins nici o acțiune în scopul reparării prejudiciului cauzat, nu s-a căit de cele comise, ba mai mult a părăsit hotarele Republicii Moldova cu scopul de a evita răspunderea penală pe cauza penală dată, astfel întru atingerea scopului pedepsei penale s-a considerat oportună aplicarea în privința inculpatului a pedepsei privative de libertate, pedeapsa cu amendă aplicată de prima instanță fiind considerată inechitabilă.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Chifiac Iurie în numele inculpatului prin care invocând incidența pct. 6, 10 a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu anularea integrală a acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care să se dispună menținerea sentinței.*

5.1 În susținerea recursului avocatul Iurie Chifiac a invocat precum că spre deosebire de prima instanță, instanța de apel nu a efectuat o analiză complexă a personalității inculpatului, făcând o concluzie pripită cu referire la eschivarea acestuia de la instanța de judecată și răspunderea penală pentru fapta infracțională, aplicând în privința acestuia a pedepsei cu închisoare.

Indică că la pronunțarea deciziei sale instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpatul nu a participat la inițierea conflictului cu agenții de pază a cafenelei „Karaoke Muz Cafe”, nu a adresat expresii injurioase și cuvinte necenzurate în adresa lucrătorilor cafenelei, iar în toată perioada evenimentelor descrise, fiind în stare de ebrietate, a dormit cu capul pe masă. Circumstanțele date le consideră demonstrate prin imprimările video de pe camerele de luat vederi și declarațiile date în ședința de judecată, potrivit cărora atât martorii cât și părțile vătămate, au declarat că nu-l cunosc pe Lența Andrei, din care considerente nu au putut explica prin care acțiuni s-a manifestat comportamentul lui în perioada vizată.

Consideră că instanța de apel nu a ținut cont de informația Centrului Cooperare Polițienească Internațională al Inspectoratului General al Poliției nr. 6443 din 12 aprilie 2017, din care rezultă că, la 11.04.2017 Lența Andrei a fost reținut de către autoritățile competente ale Poloniei pentru extrădare la solicitarea IP Botanica pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal, despre faptul dat a fost informată și Procuratura Generală a RM.

6. În temeiul art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil, considerând corecte constatările

instanței de apel.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, apelul fiind greșit admis.

În conformitate cu art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

La caz, se relevă că obiectul criticii instanței de recurs este limitat doar la examinarea chestiunilor de drept, cât privește individualizarea pedepsei (cuantumul și modalitatea de executare a pedepsei), or procurorul nu a fost de acord cu sentința în partea pedepsei, sub formă de amendă, aplicate lui Lența Andrei, solicitând aplicarea a 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În lumina practicii constante a CtEDO și a instanțelor naționale, în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, de vreme ce viciul fundamental admis în cadrul unei proceduri precedente, care afectează hotărârea pronunțată, este o ignorare esențială a drepturilor și libertăților garantate de CoEDO, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale, instanțele de recurs sunt obligate de a rectifica eroarea de procedură comisă de instanțele ierarhic inferioare, în caz contrar art. 6 CoEDO este încălcat, or se afectează echitatea procedurii (hotărârea CtEDO Leoni versus Italia).

Rezultând din conținutul cererii de recurs, se constată că recurentul, invocând temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. **6) și 10)** Cod de procedură penală, pledează pentru desființarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței instanței de fond, motivând că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază și la caz au fost aplicate pedepse individualizare contrar legii.*

Potrivit prevederilor expuse de legislator în art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În drept, soluția instanței de recurs se fundamentează pe prevederile art.

435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală potrivit căroră, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea hotărârii atacate și cu menținerea sentinței, dacă apelul a fost greșit admis.

Într-un prim aspect, Colegiul menționează că eroarea de drept prevăzută la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și-a găsit confirmare, or instanța de apel la adoptarea soluției asupra apelului declarat nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, dispozițiile art. 6 § 1 CoEDO impun instanțelor naționale să-și motiveze deciziile, în considerentele hotărârii trebuind să se regăsească argumentele care au stat la baza pronunțării acesteia.

În continuarea aceluiași gând, CtEDO a consemnat în repetate rânduri că, la judecarea cauzei de către instanța de apel și la adoptarea deciziei, trebuie să se analizeze din nou cauza, în fapt și în drept, și să se răspundă argumentat la criticile și mijloacele invocate de părți, or, doar astfel se demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul examinării acestei cauze penale (hotărârea Fomin versus R. Moldova).

Totodată, în corespundere cu jurisprudența națională, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și motivată. Astfel, hotărârea trebuie să corespundă, atât după formă cât și după conținut, cerințelor Codului de procedură penală. Ea se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte, generale și contradictorii.

Motivarea unei hotărâri trebuie înțeleasă ca un silogism logic, de natură a explica inteligibil hotărârea luată, fapt ce presupune, o expunere a argumentelor fundamentale, care, prin conținutul lor sunt susceptibile să influențeze soluția. Considerentele hotărârii, reprezentând explicitarea soluției din dispozitiv, sprijinul necesar al acestuia, fac corp comun cu dispozitivul și intră deopotrivă în autoritate de lucru judecat, raportat la părțile din dosar și obiectul cauzei.

Deci, motivarea unei hotărâri trebuie să fie clară și precisă, să se refere la probele administrate în cauză și să fie în concordanță cu acestea, să răspundă în fapt și în drept la toate aspectele incidente în cauză, să conducă în mod logic și convingător la soluția din dispozitiv.

Față de cele ce preced, Colegiul reiterează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat și vizavi de problemele ce le ridică aceștia. Cu alte cuvinte, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, în decizia adoptată trebuia să expună concluzia

generală pe marginea apelului, precum și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea criticilor invocate de inculpat, analizând probele și indicând expres care sunt motivele respingerii unora și aprecierii critice a altora.

Conform practicii constante CtEDO, dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de proba sau cel puțin de a le aprecia (hotărârea Achina versus Romania).

Din lecturarea textului deciziei, rezultă că instanța de apel în decizia recurată a indicat că analizează doar soluția primei instanțe cât privește individualizarea pedepsei, respectiv în conținutul deciziei făcând referire la sancțiunea art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, reținând, că potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal infracțiunea imputată se atribuie la categoria celor mai puțin grave și lipsa unor circumstanțe agravante sau atenuante, a conchis că nu este oportun de a menține soluția primei instanțe privind aplicarea în privința inculpatului Lența Andrei a pedepsei sub formă de amendă.

Argumentarea soluției date s-a rezumat la faptul că examinarea cauzei penale a avut loc în lipsa inculpatului Lența Andrei care este anunțat în căutare și care potrivit instanței de apel se eschivează de la prezența în fața magistraților, fără a ține cont de informația Centrului Cooperare Polițienească Internațională al Inspectoratului General al Poliției nr. 6443 din 12 aprilie 2017, din care rezultă, că la 11.04.2017 Lenta Andrei a fost reținut de către autoritățile competente ale Poloniei pentru arest și extrădare la solicitarea IP Botanica pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal și respectiv asigurarea prezenței inculpatului în instanțele de judecată ține de acțiunile active la ale organelor abilitate pentru procedura în cauză. Prin urmare, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Totodată, la caz, se atestă și prezența erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Astfel, supunând verificării alegațiile recurentului referitoare la netemeinicia pedepsei sub formă de închisoare aplicate inculpatului Lența Andrei de către instanța de apel, raportate la actele cauzei, se constată că acestea sunt fondate.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, instanța de recurs, pornește de la aceea că, rolul punitiv și de coerciție în privința infractorilor este exercitat de stat prin sistemul de pedepse reglementate de legea penală. Eficiența acestor pedepse se apreciază în dependență de gradul în care a fost atins scopul pedepsei și în funcție de impactul exercitat asupra infractorului, în particular, și a întregii societății, în general. Orice pedeapsă are drept obiectiv aplicarea

unui tratament sancționator infractorului, pentru prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, ceea ce presupune o individualizare adecvată a reacției sociale la faptele prejudiciabile prescrise de legea penală. Scopul aplicării pedepsei penale exclamat de legislator în art. 61 Cod penal, urmărește restabilirea echității sociale, corectarea infractorilor, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Așadar, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ceea ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și de evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte infracționale.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz, fiind incident art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Mai concret, forma pedepsei și modalitatea de executare a acesteia, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii, toate acestea țin de personalitatea infractorului. Totodată, categoria și termenul (limita) de pedeapsă ce urmează a fi stabilit inculpatului se apreciază în dependență de circumstanțele atenuante și agravante existente în dosar, prevăzute de art. 76 – 77 Cod penal, precum și, efectele acestora prescrise în art. 78 Cod penal.

Altfel spus, instanțele judecătorești, la adoptarea hotărârii trebuie să nu subestimeze principiul obligativității coroborării dintre criteriile generale și cele speciale de individualizare a pedepsei, având în vedere că criteriile generale au caracter obligatoriu la individualizarea oricărei pedepsei, la alegerea categoriei și termenului acesteia, la stabilirea atât a pedepsei principale, cât și a celei complementare.

Aceste criterii nu pot fi utilizate separat, ci numai în ansamblu, iar neglijarea unuia din aceste criterii la aplicarea pedepsei înseamnă că pedeapsa aplicată a fost individualizată contrar prevederilor legale, temei pentru casarea hotărârii judecătorești – art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Revenind la circumstanțele concrete ale cauzei, Colegiul evidențiază că, Lența Andrei, prin acțiunile sale infracționale, a comis din intenție, o infracțiune mai puțin gravă. Inculpatul este pentru prima oară pe banca de acuzare, este celibatar, nu are persoane la întreținere, cu studii medii, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog sau

psihiatru nu se află.

După verificarea legalității și temeiniciei sentinței, la sesizarea acușării, instanța de apel a admis din alte motive, apelul procurorului și a casat parțial în latura penală, sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Lența Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, având în vedere personalitatea inculpatului, dar și împrejurările și modalitatea de comitere a faptei, făcând referire și că autorul infracțiunii (Lența Andrei) nu a întreprins nici o acțiune în scopul reparării prejudiciului cauzat, nu s-a căit de cele comise, ba mai mult a părăsit hotarele Republicii Moldova cu scopul de a evita răspunderea penală pe cauza penală dată.

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei nu corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractorului este vădit disproporționată față de scopurile urmărite de legislator în art. 61 alin. (2) Cod penal, or executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate și o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Având în vedere cele expuse, Colegiul accentuează că reeducarea inculpatului în spiritul respectării valorilor apărute de legea penală nu este posibilă decât prin menținerea pedepsei aplicate prin sentință.

Mai mult ca atât, instanța de recurs consideră că anume prima instanță a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și nemijlocit a personalității inculpatului urmărind în acest sens comportamentul lui înainte și după săvârșirea infracțiunii, precum și ținând seama de consecințele survenite în urma comiterii acestei infracțiuni, de scopul prevăzut de lege prin aplicarea sancțiunii, stabilindu-i în acest sens o pedeapsă proporțională faptei comise și echitabilă.

În atare situație, reieșind din cele relevate Colegiul penal lărgit statuează asupra faptului că, în cauza supusă judecării, la etapa examinării apelului instanța a admis erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală și a individualizat eronat pedeapsa stabilită lui Lența Andrei, motiv pentru care recursul ordinar se admite *ad integrum*, iar decizia recurată urmează a fi casată și menținută sentința.

Reieșind din faptul că decizia instanței de apel este desființată și că prin sentință inculpatului nu i-a fost aplicată măsură preventivă, se dispune eliberarea lui Lența Andrei din arest preventiv, dacă a fost reținut în baza deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021 și dacă în

privința acestuia nu este aplicată măsură preventivă sub formă de arest sau acesta nu execută pedeapsă penală în baza altor hotărâri judecătorești.

În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Iurie Chifac în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021 și menține sentința Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 18 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Lența Andrei xxxxxx*.

Lența Andrei xxxxxxxxxxx, se eliberează imediat din penitenciar dacă nu execută arest preventiv sau pedeapsa cu închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **10 februarie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion